

[Bodil Thrane]

ets kontaktperson og efterfølgende af kommunen videregivet til konkrete virksomheder vedrørende dobbelt afskrivning på visse driftsmidler benyttet i og uden for zonen, bliver ændret, efter at den regionale told- og skattestyrelse er inddraget.

Svar (7/7 94):

Skatteministeren (Stavad):

Erhvervszonekommuner, der har spørgsmål vedrørende forståelsen af de særlige skatteregler, der gælder i erhvervszoner, skal i lighed med, hvad der i øvrigt gælder for spørgsmål, som kommunerne har vedrørende forståelsen af skattelovgivningen, rette henvendelse til de lokale told- og skatteregioner.

Jeg er bekendt med, at Sindal Kommune har rejst nogle spørgsmål vedrørende de særlige regler, der gælder i erhvervszoner. Kommunen spurgte bl.a., om en virksomhed, der etablerer sig i en erhvervszone, kan foretage afskrivning med dobbelte satser på automobiler, der i forbindelse med brug som vare- eller servicevogne kører uden for zonen. Told- og skatteregionen har besvaret dette spørgsmål benægtende.

Jeg er enig i told- og skatteregionens svar på det stillede spørgsmål, da automobiler, der benyttes uden for en erhvervszone, ikke opfylder kravet i afskrivningslovens § 2 A, stk. 2, om, at de pågældende driftsmidler udelukkende skal benyttes erhvervsmæssigt i erhvervszonen.

Jeg skal beklage, hvis Sindal Kommune i første omgang har fået en forkert besked fra Skatteministeriet.

Spm. nr. S 1668

Til skatteministeren (14/7 94) af:

Bodil Thrane (V):

»Kan ministeren acceptere, at Told- og Skattestyrelsen lægger begrænsninger ind i reglerne for skattepersonalet med hensyn til mulighederne for at opnå orlov, herunder forældreorlov?«

Begrundelse

I medlemsbladet for Dansk Told- og Skatteforbund (Dansk Told & Skat, juninummeret, side 5) hævdes, at sådanne specielle regler er forsøgt indført, fordi de almindelige regler ville kunne gøre det vanskeligt at skaffe kvalifice-

ret vikarpersonale til erstatning for orlovssøgende.

Selv om skatte- og toldadministrationen er af stor samfundsmæssig betydning, vil nok mange hævde, at den trods alt ikke er vigtigere end den øvrige statslige og kommunale forvaltning, der også har mange vigtige sagsområder, hvor personalet kun med yderste vanskelighed kan erstattes af kvalificerede vikarer. Her synes der dog ikke at være bestræbelser for at indføre begrænsninger.

Svar (25/7 94):

Skatteministeren (Stavad):

Lov om orlov danner grundlag for orlov til uddannelse, orlov til sabbat og orlov til børnepasning.

Med hensyn til bevilling af orlov gælder der forskellige regler. Ved orlov til uddannelse og sabbat er det ansættelsesmyndigheden, der afgør, om der kan gives orlov. For så vidt angår orlov til børnepasning, har den ansatte ret til orlov til pasning i sammenhængende perioder på mindst 13 uger og højst 26 uger, mens det for resterende perioder er ansættelsesmyndigheden, der afgør, om der kan gives orlov.

Told•Skat har valgt i videst muligt omfang at bevilge orlov og samtidig bemyndiget regionerne til at ansætte vikarer.

Det er anført i Dansk Told & Skat nr. 6/1994, at Told- og Skattestyrelsen har forsøgt at lægge nogle begrænsninger ind under henvisning til, at det er svært at finde folk til afløsning for dem, der tager orlov.

En status ultimo juni 1994 viser, at ca. 140 medarbejdere er bevilget orlov til sabbat, børnepasning og uddannelse (uden løn), og ingen henvendelser om orlov til børnepasning og uddannelse (uden løn) er besvaret negativt.

Det i Dansk Told & Skat anførte må være udtryk for en drøftelse i Told•Skat om imødekommelse af anmodninger om orlov til sabbat, herunder anvendelse af den såkaldte »skraldemandsordning«, hvor f.eks. 5 medarbejdere bevilges sabbat hver femte dag i en aftalt periode.

Drøftelserne går på, at de enkelte regioner må have mulighed for at sige fra, når fravær til orlov kan blive en hindring for, at arbejdsopgaverne kan løses på rimelig vis.

Jeg har dog kun kendskab til et enkelt tilfælde, hvor der er meddelt afslag på orlov til sabbat efter »skraldemandsordningen«. Afslaget